

A

ΧΟΡΟΥ.

CHORI.

ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΥ

ACTVS III. SCENA I.

Συλὴν πορφύτη.

CARIO, CHORVS.

ΧΑΡΙΟΝ, ΧΟΡΟΣ.

Eiusdem generis versus vsque ad finem.

Τοῦ αὐτοῦ γήριος μέλη, μέχρι τῆς τέλους.

B

BISETVS. Καρίων ἐκ τοῦ ναοῦ ἵπαναχωρήσας ἔχρον ἔξ ἀρχαίων, οἱ τὸ τ' ἀράξιος τέλος προσεδόκων,

καλῆ δὲ τοῦ Πλούτου ἀναβλέψαντος ἀγγελία εὐφραίνε.

Ω Πλείστα ὀπσειοῖς μεμισυλλημένοι, Γέροντες ἀνδρες, ἐπὶ ὀλιγίστοις ἀλφίτοις,

O Fortunatos, o beatos vos senes: Qui Thezaurū tempore, in summa inopia

Σχόλια. Ω πλείστα ὀπσειοῖς. Ἰτερον σύστημα ἀμοιβαῖον τῆς ἐπιεικείας. εἰσὶ οἱ πρῶτοι ἰσχυροὶ, ἰαμβικοί τριμετροὶ ἀκατάληκτοι, ἐν δέκατος, ἀντισσαστικός τριμετρος βραχυκατάληκτος, ἑπταμετρὶς ἑπταπύβ. ὁ δ' ἀδελφικός ἰαμβικός τριμετρος. οἱ ἐξῆς δύο, ἀντισσαστικοὶ τριμετροὶ βραχυκατάληκτοι ἔκ προῦτου ποδὸς πεντασυλλαβῆς τουτέστι διασφαχμαί. αἱ γὰρ βραχέαι κατ' ἀρχὰς συλλαβῆς ἀντιμῆας μακρὰς λογίζεσθαι. ἔπειτα δὲ δευτέρου, ἑπταπύβ. του δευτέρου, ἑπταπύβ. τέλει πρῶτος γραφός. σημειοῦται ἐν τῷ, ὅτι δέον χορὸν εἶναι μέτρον ἀνδρῶν ἐς Ἀσκληπιοῦ ἐλθόντες ἀναβλέψαντες τὸ Πλούτον, ὃ τὸ πρῶτον καὶ Καρίωνα εἰσφέρει εὐαγγελίζοντα τοῖς γέρονσι πρὸς τὸν Πλούτου ἀναβλέψας, ἐποίησε τὸ αὐτὸ ἐν ἀλόγως, ἀλλὰ τῆ τε τ' νέας κωμωδίας εὐπαιδείας, ἐν ἧ ἀπὸ βραχέαις ἐπαύσαντο ὡς ποσειδῶν. ἢ ἅμα δεῖξαι βουλόμενος, ὡς ἀρα βραχέαις πάντῃ ὁ Πλούτος ἀνέβλεψεν. Ω πλείστα ὀπσειοῖς μεμισυλλημένοι. ὁ δὲ ἀράξιος ἔρχεται ἀπαγγέλλον τὸ Πλούτου ἀναβλέψαντος. ἢ ὀπσειοῖς ἀπὸ ἀπείρας συμφορῶν, ἐποίησεν ἐξοστρακισμῶν ἢ Ἡρώα. ὃ τὸ πρῶτον μεμισυλλημένοι εἰς Σκύρον διήλθον πρὸς Λυκομήδην τὸν δυνάστην τὸν ἦθου. ὃς ζήλοτυπῆας, ἀναμειβόμενος δὲ ὄλεσε Ἀθλιώταις ἢ λιμαξάντες καὶ κελουδέντες ἐκδιήκων τὸν ὀπσειοῖς, ἢ μὲν Λυκομήδην ἀνέλεον. ἢ ὃς ἀμείβεται εὐαγγελίζοντες, καὶ ὀπσειοῖς οἰκοδομήσαντες, ἢ ὃς οὐκ ἀμείβεται εὐαγγελίζοντες, καὶ εὐαχίαι τοῖς ὀπσειοῖς γίνονται. ἢ ὃς ὄλεσε τὸν ὀπσειοῖς ἠγάγετο. ἢ ὀπσειοῖς δὲ ἀπὸ ἐπιεικείας, ἐπειδὴ αὐτὸς σιωπήγαγε πρὸς Ἀττικῶν, πρῶτον ἀποράδων καὶ τῆς κώμας οἰκουμένην.

choro, & reliquæ plebi, quæ simpliciter & probè vixit, asserens futurum posthac, vt à Plutò ditati, vitam agant liberaliorem.

Σχόλια. Μεμισυλλημένοι, ἢ ἡγῶν εὐαγγελίζοντες. ἢ ἡγῶν ἀρυσάμενοι, ἀρτοῖς κοίλοις καὶ μυστροῖς ἰμοῦμοροι. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα τοῖς μυστροῖς. οἰσὲν μυστροῖς ὄν. ἐν τῷ τῆ ἢ ἡγορῆ πάντες ποσειδῶν ἠδῶν ἀθάρα καὶ ἀλάτνα. ἀλλῶς, ὁ κοίλος ἀρτος μισύλη καλεῖται, ἢ ἡγῶν ἀθάρα. ἐν γὰρ τοῖς ὀπσειοῖς, ἀθάρα ἠδῶν. ὃ τὸν νους, ὃ πολλὰ καταπορήσαντες καὶ εἰς οὐδὲν ἐσιθάντες. νῦν ἢ εὐτυχήσαντες, ἀλλῶς, τὸ ὀπσειοῖς, εἰ μὲν εἶναι τὸ διφθόγγου γράφεις πρὸς ἡγορῆ τὸν ὀπσειοῖς ἔρεος. εἰ δὲ ἢ ἀντι τοῦ μιστροῦ νοήσεις, τὸ τὸ μεμισυλλημένοι ἀντι τοῦ τεθραμμένοι καὶ ζωμὸν ῥοφήσαντες. μεσυλλῶν γὰρ πρὸς τοῖς Ἀττικοῖς δευτέρας συζυγίας τῆς ὀπσειοῖς μένον, τὸ εἶναι μισύλης (ὅστις ἀρτος κοίλου εἶνα δόιδυκος) ζωμὸν ἀρυσάμενος γίνεται τὸ πρῶτον. τὸ μῆτρον ὅστις τὸ μικρότερον. ἀλλὰ τὸ μὲν μῆτρον εἶναι διφθόγγου γράφεται ὡς διπλὸν τὸ μῆτρον ἡγῶν. καὶ γὰρ εὐαχίαι εἶναι διφθόγγου, τὸ τὸ μισύλλη εἶναι τοῦ εἶναι οὐδὲν οὐκ ἡγῶν εἶναι μῆτρον εἶναι διφθόγγου γράφεται, τοῦτο τὸ εἶναι τοῦ εἶναι, ὅπου τε καὶ διπλὸν τὸν χρεῖων χρεῖος. ἀρείων ἀείσος τοῦτο γέροντες.

BISETVS. Εὐσάθιος. μισύλη, κοίλος ἀρτος. μεσυλλῶν, τὸ εἰς μῆτρα, ὅστις μικρότερον εἶναι ἀρτος. μεσυλλῶν, τὸ εἶναι μισύλης, ὅστις κοίλου ἀρτος ζωμὸν ἀρυσάμενος τινὲς ἢ καὶ μισύλλη εἶναι οὐκ ἡγῶν, ὅτι μισύλλη, καὶ μεσυλλῶν λέγομεν. ἢ ἐν τῷ μεμισυλλημένοι γραπτόν οἰσὲν, καθ' ἅσπερ ἐν ἰσὶ τῆς ὀπσειοῖς ἀντιγράφων εὐρηται γερραμμένοι.

GERARDVS. Πλείστα aduerbium. Mala & incommoda quo sapius ad nos recurrunt, eo nobis sint inuisiora. Propterea fit, vt si qua postea continget felicitas, ea sit multo gratior futura. ὀπσειοῖς. ἢ ἐν. Theseus Atheniensis dispersos, & vicatim habitantes naetus, in vnam urbem coegit, statum vrbis constituit, mores & leges civitati dedit, cuius rei gratia, posteri eum vita fundum, amplis cumularunt honoribus. Nam quo in loco tumulus eius erat, templum sacrarunt, templo illi ἀουλίαν concesserunt, id est tantum iuris, vt ex eo nemo supplex auelleretur. Amplius, in eius honorem octauus cuiusque mensis dies celebrabatur. Diebus illis festis (quæ Thesea dicebantur) εὐαγγελίζοντες ἢ ἡγῶν, vt eo die non solum diuites, sed & cuiuscunque generis homines conuiuia agitent, solitὸν splendori viuerent. Canon hic gratulatur

GERARDVS. Μεμισυλλημένοι. Panis prohibitionis gratia excauatus, μισύλλη appellatur. Ab hoc fit μεσυλλῶν, quod est de cauato panis ius exhaurio: præterea panis portunculæ alicui do. Et μεσυλλῶν is dicitur, cui particulæ panis & frustra dantur. Itaque μεμισυλλημένοι duriter educati, & qui parcè ac tenuiter vixistis, puta, pulte, iure, aqua, & vili legumine, quæ vocat ὀλιγίστα ἀλφίτα, minimas farinas, id est, victum angustissimum. Propterea quod, inquit, minimum vobis esset, quo viueretis.

Σχόλια. Επὶ ὀλιγίστοις ἀλφίτοις. οἱ τοῖς κοίλοις ἀρτοῖς τοῖς ζωμοῖς ἀρυσάμενοι ταχέως κορεννύμεται δὲ ἐνδεῖαν ἀρίων, ὅθεν ὃ τὸ ὀπσειοῖς ἠγῶν. ἢ ὀπσειοῖς ἢ ἡμέραν ἐπανηρύειζον εἰς τιμῶν τοῦ ἠρώα. πεποίηται ἢ ἢ λέξις, λέξω ἢ ἢ μισύλλη, πρῶτον μῆτρον, ἀλλῶς, ἢ εἶναι τὸ πρῶτον τῆς ὀπσειοῖς ὀλιγὸν ἀρτον ἀνήλιον. ἢ τὸ ζωμὸν ἀρυσάμενος ἐπὶ τούτου κορεννύμενοι. Τί δὲ